

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0076/2007

26.3.2007

RAPORT

Majandus- ja rahaliidu riikide rahandus 2006. aastal
(2007/2004(INI))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Kurt Joachim Lauk

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	9
MENETLUS	11

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Majandus- ja rahaliidu riikide rahanduse kohta 2006. aastal (2007/2004(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist „Majandus- ja rahaliidu riikide rahandus 2006. aastal – läbivaadatud stabiilsus- ja kasvupakti esimene kohaldamisaasta” (KOM(2006)0304);
 - võttes arvesse 23. ja 24. märtsil 2001. aastal Stockholmis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi, milles kutsuti üles vaatama korrapäraselt läbi riigi rahanduse pikaajaline stabiilsus, sealhulgas oodatavad pinged, mis on tingitud eesseisvatest demograafilistest muutustest;
 - võttes arvesse komisjoni teatist riigi rahanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse kohta Euroopa Liidus (KOM(2006)0574);
 - võttes arvesse nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1056/2005, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja selgitamise kohta;¹
 - võttes arvesse komisjoni 2006. aasta detsembri lähenemisaruanne (KOM(2006)0762);
 - võttes arvesse komisjoni soovitusi liikmesriikide stabiilsus- ja lähenemisprogrammide kohta aastateks 2006–2007;
 - võttes arvesse 22. ja 23. märtsil 2005. aastal Brüsselis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu eesistujariigi järeldusi stabiilsus- ja kasvupakti läbivaatamise kohta;
 - võttes arvesse komisjoni teatise, mis puudutavad teist aruanne praktiliste ettevalmistuste kohta edaspidiseks euroala laienemiseks (KOM(2005)0545) ja 2006. aasta iga-aastasi märkusi euroala kohta (KOM(2006)0392);
 - võttes arvesse oma 1. juuni 2006. aasta resolutsiooni euroala laienemise kohta² ja 14. novembri 2006. aasta resolutsiooni euroala 2006. aasta aruande kohta³;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A6-0076/2007),
- A. arvestades, et liikmesriikidelt oodatakse kooskõlas ühisraha aluseks oleva eeskirjaga eelarve puudujäägi hoidmist allpool 3% SKTst ning arvestades, et seda eeskirja on korrapäraselt rikutud; arvestades, et alati, kui eelarve puudujääk on üle 3%, võidakse sellesse suhtuda heatahtlikumalt, kui see on seotud kiire majanduskasvu ja kahaneva

¹ ELT L 174, 7.7.2005, lk 5.

² Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0240.

³ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2006)0485.

võlasuhtega (ilma erastamistuludeta), mis langetab iga-aastase puudujäägi keskpikas perspektiivis alla 3%;

- B. arvestades, et Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni hiljutine puudujääki puudutav hoiatus kutsub liikmesriike üles keskendumata reformidele oma majandusalaste edusammude kindlustamiseks, kasutades majandustegevuse elavnemist oma eelarve puudujääkide vähendamiseks ja muutes tööturud konkurentsivõimelisemaks;
- C. arvestades, et euroala keskmine võlasuhe oli 2005. aastal 70,6% ja 2006. aastal ligikaudu 69,4% ning 2007. aastaks prognoositakse selle alanemist 68%ni; arvestades, et vahe kõige madalama ja kõige kõrgema võlasuhte vahel oli nii 2005. kui 2006. aastal üle 100 protsendipunkti SKTst ja 2007. aastaks prognoositakse sama vahe säilimist; arvestades, et need numbrid on ikkagi palju kõrgemad kui võla ja SKT suhte kontrollväärtus 60%, üks stabiilsuse ja kasvu pakti kahest sambast;
- D. arvestades, et euroala keskmine puudujääk oli 2005. aastal 2,6% ja 2006. aastal ligikaudu 2,0% ning 2007. aastaks prognoositakse selle alanemist 1,5%ni; arvestades, et puudujäägi määra vahe oli 2005. ja 2006. aastal ligikaudu 9 protsendipunkti ja et see näitaja peaks langema 2007. aastal ligikaudu 7 protsendipunktini;
- E. arvestades, et euroala keskmine SKT kasvumäär oli 2005. aastal 1,4% ja 2006. aastal ligikaudu 2,6% ning 2007. aastaks prognoositakse selleks 2,1%; arvestades, et kasvumäärade vahe 2005. aastal ja 2006. aastal oli ligi 5 protsendipunkti ning 2007. aastaks prognoositakse selle püsimist umbes 5 protsendipunkti tasemel; arvestades, et need kasvumäärad on selgelt madalamad kui maailma teiste piirkondade omad;
- F. arvestades, et euroala tööpuuduse tase oli 2005. aastal 8,6% (12 600 000) ja et see alanes 2006. aastal 8,1%ni (11 900 000); arvestades, et 2007. aastaks prognoositakse tööpuuduse taseme alanemist 7,7%ni (11 500 000) ning arvestades, et prognoositud langus näitab, et puudujäägi vähendamine soodustab majandustegevust ja vähendab tööpuudust;
- G. arvestades, et vananemisega seotud kulutuste kasvuks prognoositakse 2050. aastaks 4% SKTst; arvestades, et mitmes liikmesriigis tõusevad selle tagajärjel vananemisega seotud riiklikud kulutused 5% võrra 13%ni SKTst, mis seab tohutu surve alla nende riikide rahanduse jätkusuutlikkuse, samas prognoositakse majanduskasvu aeglustumist 2,4%lt aastatel 2004–2010 1,9%ni aastatel 2011–2030 ja kõigest 1,2%ni aastatel 2031–2050; arvestades, et aeglustuv majanduskasv ja vananemisega seotud kulutused võivad ohustada Euroopa kodanike majanduslikku ja sotsiaalset heaolu ja meie ühiskondade sotsiaalset ühtekuuluvust ning võivad asetada Euroopa institutsioonid ja ühised poliitikavaldkonnad lagunemise surve alla;
- H. arvestades, et komisjon ja EKP hindavad iga kahe aasta tagant euro kasutuselevõtu Maastrichti kriteeriumide täitmist kõigi liikmesriikide puhul, kelle suhtes on kehtestatud erand,

Kogemused läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu paktiga

1. tuleb meelde, et stabiilsuse ja kasvu pakti peamine eesmärk on tagada keskmises

perspektiivis eelarve ülejääk või vähemalt tasakaalustatud eelarve, mis on eelseisvaid demograafilisi muutusi silmas pidades hädavajalik;

2. tervitab seda, et hulk liikmesriike on teinud märkimisväärsed jõupingutusi oma stabiilsuse ja kasvu pakti puudutavate kohustuste täitmiseks; juhib siiski tähelepanu, et on veel liiga vara hinnata läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti jõustumise järel saavutatud tulemusi;
3. jagab komisjoni muret seoses stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate sätete rakendamisega, eelkõige nende liikmesriikide puhul, kes ei ole veel suutnud oma rahandust tasakaalustada;
4. kardab, et läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakt, eelkõige selle korrigeerivad sätted, kui neid täidetakse leebelt, kätkevad suure ja püsiva riigivõla ohtu, mis võib olla tõsine oht riigi tasakaalustatud rahandusele ja tööhõive võimalustele;
5. rõhutab, et liikmesriikide hoiak läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti suhtes on see, mis tegelikult otsustab pakti edu või ebaedu; hoiatab, et ei üldsus ega majandusprotsessis osalejad ei aktsepteeriks ilmselt pakti täiendavat läbivaatamist;
6. on mures, et liikmesriikide vahelised erinevused puudujäägi, riigivõla ja majanduskasvu osas võivad süveneda, mis omakorda võib nõrgestada ühisraha, lämmatada majanduskasvu ja kahandada tööhõive väljavaateid; julgustab liikmesriike rakendama majanduspoliitikat, mis vähendab neid vahesid ja viib suurema lähenemiseni väiksema puudujäägi ja riigivõla taseme ning suurema majanduskasvu suunas;
7. on mures riigivõla vähendamise aeglase tempo pärast mõnes liikmesriigis; on vastu lõpututele ja lahenduseta eelarvepuudujäägi menetlustele ja kutsub sellega seoses nõukogu ja komisjoni üles tegutsema kiiresti ja otsustavalt; soovitab säilitada ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse usaldusväarsuse ja ühtse standardi riikide üle otsustamiseks;
8. tõstatab küsimuse, mil määral võib Euroopa majanduskasv olla tsükliline ja juhib tähelepanu vajadusele suurendada Euroopa Liidu majanduskasvu potentsiaali tööhõive loomise vahendina; tuletab liikmesriikidele meelde, et kiirenenud majanduskasv ja suurem tööhõive peaksid tooma kaasa maksutulude olulise kasvu, vähendades seeläbi ülemäärase eelarvepuudujäägi ohtu ja võimaldades riigivõlga oluliselt vähendada;
9. rõhutab, et stabiilsuse ja kasvu pakti rikkumised võivad lõppkokkuvõttes nõrgestada ühist rahapoliitikat ja suurendada intressimäärade tõstmise survet; rõhutab, et sõltumatu Euroopa Keskpank on hinnastabiilsuse hoidmise seisukohalt väga oluline, luues sellega kiiret majanduskasvu ja tööhõive kõrget taset soodustava majanduspoliitika raamistiku;
10. näeb sellega seoses tungivat vajadust selle järele, et liikmesriigid kohandaksid oma fiskaalpoliitikat vastavalt ühise majandus- ja rahapoliitika nõuetele, et suurendada Euroopa kodanike heaolu, kusjuures kõigi liikmesriikide suhtes peaks kehtima ühine eelarve ajakava ja raamistik;
11. tunneb heameelt, et läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakt võimaldab töötada välja

realistlike tähtaegadega ja keskpika tähtajaga eelarve eesmärkidega reformiprogramme;

12. nõustub, et liikmesriikide vajadustele vastavaks kohaldatud spetsiaalsed reformiprogrammid peaksid võimaldama stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavaid sätteid paremini rakendada;
13. väljendab kahetsust, et liikmesriigid ei kasuta oma positiivset majanduslikku olukorda piisaval määral ära, et viia läbi olulisi struktuurireforme, mis pikemas perspektiivis tagaksid eelarve konsolideerimise, majanduskasvu ja suurema tööhõive;

Eesseisvad ülesanded

14. tuletab meelde, et stabiilsuse ja kasvu pakt on peamine ja kõige tugevam majanduspoliitika koordineerimise vahend Euroopa Liidus; rõhutab, et kuni stabiilsuse ja kasvu pakti järjepidevalt ja jõuliselt rakendatakse, aitab majanduspoliitika jätkuvalt kiirendada majanduskasvu ja suurendada tööhõivet;
15. tunneb suurt muret komisjoni prognooside üle, mis näitavad vananemisega seotud kulutuste järsku suurenemist, samas kui pikaajalise kasvu väljavaated viitavad edaspidisele aeglustumisele, mis koos seavad liikmesriikide rahanduse jätkusuutlikkuse vältimatult väga tugeva surve alla;
16. on mures, et kuue liikmesriigi rahanduse pikaajaline jätkusuutlikkus arvatakse olevat suures ohus vananevast elanikkonnast tuleneva mõju tõttu eelarvele, samas kui kümme teist liikmesriiki loetakse keskmises ohus olevaks ja ainult üheksa liikmesriiki väikeses ohus olevaks;
17. nõuab sellise suure ELi eelarvet puudutava probleemiga tegelemist; tuletab meelde, et riigivõla vähendamise tempot tuleks majandusliku tõusu aegadel kiirendada, vältides samas protsüklilisi meetmeid ning viies ellu struktuuri- ja maksureforme, et parandada liikmesriikide majanduslikku suutlikkust; ergutab liikmesriike kasutama praegust tõusu majanduses vajalike reformide läbiviimiseks tööturul ja teenuste sektoris ning vähendama äritegevuse halduskoormust; on seisukohal, et on olemas jätkuv võimalus ja vajadus investeerimistegevuse kiirendamist jätkata ning nõuab seetõttu struktuurireforme ja täiendavaid meetmeid, mis püsivalt parandaksid investeerimiskliimat ja suurendaksid investeeeringuid;
18. nõuab riiklike kulutuste ümbersuunamist füüsilise ja inimkapitali akumulierimisele ning valdkondades, nagu innovatsioon, taastuvenergia, haridus ja koolitus, teadusuuringud, infotehnoloogia, telekommunikatsioon ja transpordivõrgud tegutsevate avaliku ja erasektori partnerluste loomist;
19. tunneb heameelt, et liikmesriikide poolt 2007. ja 2008. aastaks tehtud prognoosidesse on sisse viidud läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti ettenähtud SKT puudujäägi vähendamine 0,5% võrra; jagab komisjoni muret, et keskmine struktuuriline kohandamine 2006. aastal selle eesmärgini ei küüni; on veendunud, et häid majanduslikke väljavaateid arvestades on enamikus liikmesriikides ruumi kaugelt ulatuslikumaks struktuuriliseks kohandamiseks kui soovitatud 0,5%;

20. kutsub liikmesriike üles vältima põhjendamatu eelarveprognoose ja hoiduma ühekordsetest meetmetest ning loominguilisest raamatupidamisest; soovib nõukogul tagada, et liikmesriigid tunnistaksid aastaks 2015 uue riigivõla kas põhiseaduse vastaseks või seadusevastaseks, rakendades seejuures teatud liikmesriikide ja Euroopa Liidu piirkondade parimaid tavasid; soovib komisjonil koostada uuring fiskaalandmete aruandluse statistilist haldamist ning riigivarade ja kohustuste raamatupidamisarvestust puudutavate parimate tavade kohta liikmesriikides;
21. soovib uurida, kas kehtestada eelarvemenetluste ühtne ajakava üle Euroopa Liidu, laiendades samal ajal eelarve kavandamist kaugemale praegusest üheaastasest perioodist; võtab seisukoha, et eelarve kavandamine liikmesriikides peab põhinema ühtsetel eeldustel tähtsamate majandusparameetrite osas, mida hinnatakse ühtselt ja mis kehtivad üle Euroopa Liidu;
22. hoiatab liikmesriike, et need esitaksid komisjonile kõrgetasemelist statistikat, et tagada avaliku sektori eelarvepuudujäägi ja riigivõla võrreldavus; julgustab komisjoni kontrollima jõuliselt liikmesriikide esitatud statistika kvaliteeti; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks kõik vajalikud meetmed, kaasa arvatud karistusmeetmed tagamaks, et liikmesriigid esitavad kõrge kvaliteediga, usaldusväärset, ühtset ja võrreldavat statistikat, milles on arvestatud kõiki praegusi ja tulevase kohustusi (nt pensionid ja tervishoid); kutsub komisjoni viima oma tööd kiiresti lõpule;
23. nõustub komisjoniga, et sõltumatutel institutsioonidel ja eelarve tasakaalu puudutavatel konkreetsetel eeskirjadel on väga positiivne mõju liikmesriikide keskmise tähtjaga eesmärkidele ning tasakaalustatud riigi rahanduse pikaajalisele stabiilsusele;
24. märgib, et oma äsjases lähenemisaruanDES 2006. aasta detsembris on komisjon seisukohal, et enamik hinnatud liikmesriikidest on teinud edusamme, kuid et praegu ei vasta ükski kõigile euro kasutuselevõtuks vajalikele tingimustele;
25. tuletab meelde, et Maastrichti kriteeriume, mille alusel komisjon oma hindamise läbi viib, tuleb kohaldada ühetaolisel viisil, s.o ilma liikmesriikidele euroalaga liitumist konkreetsetel juhtudel raskemaks tegemata ega kriteeriume leebelt tõlgendamata;
26. julgustab komisjoni uurima eeliseid, mida annab riiklike sõltumatute organite asutamine, kes vastutavad puudujäägi iga-aastase taseme kindlaksmääramise eest kooskõlas tasakaalustatud eelarve keskpika eesmärgiga;
27. tunneb heameelt nõukogu ja komisjoni jõupingutuste üle fiskaalandmete aruandluse statistilise haldamise parandamiseks koos soovitusena liikmesriikidele kogu Euroopa Liidus kehtivate statistikaasutuste standardite kohta, mis hõlmavad kutselise sõltumatuse põhimõtteid, andmete konfidentsiaalsust, usaldusväärset ja õigeaegsust ning statistikaasutuste ressursside piisavust ja komisjoni järelevalveõiguste parandamist;
28. on seisukohal, et riigivara ja kaudsete kohustuste raamatupidamisarvestust saab paremaks muuta, et parandada läbipaistvust ja võrreldavust ning võtta otsuseid vastu kindlamal alusel; on seisukohal, et komisjon peaks tegema selles valdkonnas algatuse;
29. taunib poliitika koordineerimise puudumist euroalal, juhib tähelepanu euroala

liikmesriikide fiskaalpoliitika erinevustele ning on mures sellise koordineerimatuse võimalike vastandlike mõjude pärast; soovib teha täiendavaid uuringuid struktuuri- ja makromajanduslike reformide eri liikide ja nendega seotud meetmete ning nende vastastoime ja vastastikuse mõju kohta majandustsükli eri faasides, et teha kindlaks parimad võimalikud vahendid riigi rahanduse tugevdamiseks, saavutades samas Lissaboni strateegia eesmärgid;

0 0

0

30. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide valitsustele ning parlamentidele.

SELETUSKIRI

Asutamislepingus seisab selgelt, et ELi liikmesriikide rahanduses toimuvaid arenguid tuleks ELi tasandil väga tähelepanelikult kontrollida, eriti seetõttu, et pikaajaliselt elujõuline riigi rahandus on jätkusuutliku majanduskasvu, töökohtade loomise ja makromajandusliku stabiilsuse eeltingimus. Ka on stabiilne riigi rahandus väga oluline ühisraha usaldusväarsuse seisukohalt ja on seetõttu kõigi ELi liikmesriikide ühine huvi. Riigi rahanduse usaldusväarsust ja stabiilsust määratlevaid asutamislepingu sätteid on nõukogu mitme määrusega edasi arendatud. Nende põhidokumentide hulka kuuluvad muu hulgas stabiilsuse ja kasvu pakt koos selle sätete muutmise määrustega, liikmesriikide pidulikud avaldused pakti järgimise kohta ning komisjoni aruanded koos hindamiste ja soovitustega, mis on adresseeritud konkreetsetele liikmesriikidele. Euroopa Parlament annab hinnangu nendele dokumentidele liikmesriikide makromajanduslike ja eelarveliste arengute taustal ja võtab vastu oma iga-aastased raportid riikide rahanduse kohta ELis.

Raportöör tuletab meelde, et stabiilsuse ja kasvu pakti läbivaatamise peamine eesmärk on parandada liikmesriikide tegevust ülemäärase eelarvepuudujäägi vältimiseks, aidates seeläbi tagada riigi rahanduse tasakaalustatud stabiilsust keskmises kuni pikas perspektiivis, eelkõige arvestades esseeisvaid demograafilisi muutusi.

Raportööri järeldused on sarnased komisjoni hinnangule. Läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakt toimib. Seda on tugevdatud ja selle üliolulist rolli majanduspoliitika ja makromajandusliku stabiilsuse koordineerimisel on rõhutatud.

Samas on raportöör teadlik, et see arvamus tugineb kõigest üheaastasele läbivaadatud pakti puudutavale kogemusele. See oli positiivse majandusarenguga aasta, mis mõjutas liikmesriikide fiskaalnäitajaid positiivselt. Läbivaadatud stabiilsuse ja kasvu pakti tegelik „stressitest” seisab ees eelolevatel aastatel – kui nõukogu ja komisjon peavad tagama, et liikmesriigid tegelikult rakendaksid nõukogus kokku lepitud suuniseid. On selge, et see sõltub suures osas liikmesriikide heast tahtest ja on huvitav jälgida, kas liikmesriigid järgivad eelseisvatel aastatel tegelikult eesmärke, mille nad ise on püstitanud, sealhulgas protsükliiliste meetmete vältimist.

Sellega seoses rõhutab raportöör, et liikmesriigid peavad võtma järgmisi meetmeid:

– Liikmesriigid peaksid konsolideerima oma eelarvet headel aegadel – s.t majanduskasvu perioodil. Niisiis on vajalik kasutada majanduslikku tõusu, sealhulgas suuremaid maksutuluseid, riigivõla oluliseks vähendamiseks, et vältida ülemäärase puudujäägi tekkimist ja seada eesmärgiks ülejäägiga eelarve. Seda on võimalik teha avaliku sektori pakutavaid teenuseid mõjutamata ja see toetab euro stabiilsust, luues ühtlasi majanduskasvu ja töökohtade loomist soodustavad tingimused. Praegu on üksnes kolmes euroala liikmesriigis eelarve ülejäägiga.

– Struktuurireforme tuleb jätkata ja jõuliselt ellu viia. Tööturu reformid, teenuste-, energia- ja telekommunikatsioonituru edasine avamine (sh rändlustasude ulatuslik alandamine) ning paremad tingimused investeringute tegemiseks uurimis- ja arendustegevusse võivad vabastada kasvu ergutava potentsiaali ning peaksid viima nõudluse kasvu ja seeläbi tööhõive

suurenemiseni.

– Ükski liikmesriik ei ole küllaldasel määral tegelenud elanikkonna vananemise mõjuga eelarvele, kuigi see mõjutab ELi kodanike tulevast heaolu kõige rohkem. Kõige viimased arengud kinnitavad, et järjekindel fiskaalpoliitika võib soodustada majanduskasvu ja tööhõivet. Seetõttu tuleb liikmesriikidel kas põhiseaduses või muus õigusaktis nõuda, et eelarve peab olema puudujäägita. See on olulise tähtsusega elanikkonna vananemisest tulenevate kõrgete kulutustega seonduvate tulevaste probleemidega toimetulekuks Euroopas.

Stabiilsuse ja kasvu pakti reformi käigus võeti paktis ühtlasi kasutusele uued kontseptsioonid, mõisted ja põhimõtted, mis puudutavad selle ennetavaid sätteid. Eeskirjade järjekindla rakendamise tagamiseks selgitati konkreetsete keskpikkade eelarvet puudutavate riiklike eesmärkide seadmise metoodikat ning komisjon alustas samaaegselt tööd sellega, kuidas nende kindlaksmääramisel võiks tulevikus võtta arvesse kaudseid kohustusi. Ühtlasi selgitati mitmeid küsimusi, mis on seotud korrektsioonide määratlemisega eelarvet puudutavate keskpika tähtajaga eesmärkide täitmiseks, mis hõlmab tingimused struktuurireformide arvesse võtmiseks stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavates sätetes.

Komisjoni hinnang stabiilsuse ja kasvu pakti ennetavate sätete toimimise kohta on kahetine. Positiivne on see, et keskpika perioodi diferentseeritud eelarve-eesmärgid, mis peegeldavad riigispetsiifilisi majanduse põhialuseid, kehtestati 2005. aasta ajakohastatud stabiilsuse ja lähenemisprogrammide raames. Ka täitsid liikmesriigid endale võetud kohustuse tugineda oma eelarveprognoosides realistlikele makromajanduslikele eeldustele ning ühekordsete meetmete kasutamine on selgelt vähenenud. Komisjoni hinnangus 2005. aasta ajakohastatud lähenemisprogrammidele osutati ka mõnele kõrvalekaldumisele kokkulepitud põhimõtetest. Eriti tuleks märkida, et nende liikmesriikide, kes ei ole keskpikaks perioodiks kehtestatud eelarve-eesmärke veel täitnud, poolt 2006. aastaks kavandatud struktuuriline eelarve kohandamine jääb alla reformi ajal kokku lepitud 0,5% kontrollnäitaja. See on tõend selle kohta, et soodsat majanduskeskkonda ei kasutata ära keskpika perioodi eelarve-eesmärkide poole liikumiseks. Ka on mõnes liikmesriigis plaanitud prognoositav korrektsioon perioodi lõpuossa ega tugine konkreetsetele meetmetele. Liikmesriigid peavad oma jõupingutusi suurendama.

Kogemus ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamisega seoses on üldiselt positiivne. Menetluseks jäetakse varasemast rohkem otsustamisaega, et liikmesriikidele saaks esitada realistlikud tähtajad ülemäärase eelarvepuudujäägi parandamiseks, millega ühtlasi tagatakse märkimisväärsete eelarvealaste jõupingutuste tegemine. „Muude oluliste teguritega” seotud sätete rakendamine ülemäärase eelarvepuudujäägi esinemist puudutava otsuseni liikumise protsessis kinnitas, et stabiilsuse ja kasvu pakt on eeskirjadel põhinev raamistik: alates reformist on ülemääraseks loetud kõik eelarvepuudujäägid, mis ületavad 3% SKTst. Raportöör on siiski mures riigivõla vähendamise aegase tempo üle mõnes liikmesriigis. Ta on vastu lõpututele ja lahenduseta eelarvepuudujäägi menetlustele ja palub sellega seoses komisjonil ja nõukogul tegutseda kiiresti ja otsustavalt. Lõpetuseks võib öelda, et stabiilsuse ja kasvu pakti reform ergutas konstruktiivset ja läbipaistvat dialoogi konkreetsete riikide juhtumite kohta ELi tasandil, mis aitas kaasa stabiilsuse ja kasvu pakti tõrgeteta ja tõhusale toimimisele.

MENETLUS

Pealkiri	Majandus- ja rahaliidu riikide rahandus 2006. aastal		
Menetluse number	2007/2004(INI)		
Vastutav komisjon loa kinnitamisest istungil teada andmise kuupäev	ECON 18.1.2007		
Arvamuse esitaja(d) istungil teada andmise kuupäev	BUDG 18.1.2007		
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	BUDG 14.2.2007		
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev			
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Kurt Joachim Lauk 4.7.2006		
Endine raportöör / Endised raportöörid			
Arutamine parlamendikomisjonis	23.1.2007	30.1.2007	20.3.2007
Vastuvõtmise kuupäev	21.3.2007		
Lõpphääletuse tulemused	+ 33 - 2 0 0		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pervenche Berès, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Ieke van den Burg, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Donata Gottardi, Benoît Hamon, Gunnar Hökmark, Sophia in 't Veld, Othmar Karas, Pii-Noora Kauppi, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, Cristobal Montoro Romero, Joseph Muscat, Lapo Pistelli, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Dariusz Rosati, Heide Rühle, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Olle Schmidt, Lydia Shouleva, Margarita Starkevičiūtė, Sahra Wagenknecht		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Harald Ettl, Werner Langen, Andreas Schwab, Lars Wohlin		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)			
Esitamise kuupäev	26.3.2007		
Märkused (andmed on kättesaadavad ainult ühes keeles)			